

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3354/2569

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 163

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2565 เวลา 14 นาฬิกา ก่อนวันที่ 29 กันยายน 2565 ที่ศาลชั้นต้นนัดฟังคำพิพากษา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต จึงต้องมีคำพิพากษานับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีดังกล่าว การที่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง จึงไม่ชอบและเมื่อศาลฎีกาให้ศาลชั้นต้นไต่สวนข้อเท็จจริงว่าจำเลยเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อหรือไม่ ซึ่งจากการไต่สวน จำเลยแถลงรับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้ให้นับโทษต่อ ศาลฎีกาจึงนับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีดังกล่าวได้

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 282, 286, 312 ตร., 319 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 4, 6, 52 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 4, 9 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4, 26, 78 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 5, 45, 47, 50, 90, 144, 146, 148/2 พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 3 ให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายที่ 1 รวมเป็นเงิน 169,920 บาท จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 319 วรรคแรก พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 45 (1) (ที่ถูก มาตรา 45 (1) วรรคหนึ่ง), 47 วรรคหนึ่ง, 50 (3), 90 วรรคหนึ่ง, 144 (1) วรรคหนึ่ง, 146, 148/2 วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากการดาเพื่อหาทำไรและการอนาจารโดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย จำคุก 2 ปี ฐานเป็นนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานในสถานบริการ ปรับ 400,000 บาท ฐานไม่แจ้งการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีต่อพนักงานตรวจแรงงาน ปรับ 5,000 บาท ฐานเป็นนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานในระหว่างเวลา 22.00 ถึงเวลา 06.00 นาฬิกา ปรับ 5,000 บาท ฐานเป็นนายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปรับ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพฐานจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงปรับ 5,000 บาท รวมจำคุก 2 ปี และปรับ 415,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินสองปี ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมคดีในส่วนแพ่งให้เป็นพับ โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ คม 3/2565 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 ของศาลชั้นต้น ขอให้นับโทษจำเลยต่อจากโทษคดีดังกล่าว ศาลชั้นต้นอนุญาต โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์พิพากษา

แก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3), 78 อีก  
กระหนหนึ่ง จำคุก 1 เดือน เมื่อรวมกับโทษในความผิดฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว  
เป็นจำคุก 2 ปี 1 เดือน และปรับ 415,000 บาท เพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นลงวันที่ 29 กันยายน  
2565 ที่อนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้องตามคำร้องฉบับลงวันที่ 28 กันยายน 2565 นอกจากที่  
แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัย  
ว่า ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า นับโทษจำคุกจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของ  
จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ คม 3/2564 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม 1 /2565 ของ  
ศาลชั้นต้นได้หรือไม่ เห็นว่า โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2565 เวลา  
14.00 นาฬิกา ก่อนวันที่ 29 กันยายน 2565 ที่ศาลชั้นต้นนัดฟังคำพิพากษา เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่ง  
อนุญาตให้โจทก์แก้ไขได้ จึงชอบที่ต้องมีคำพิพากษานับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษ  
จำคุกในคดีดังกล่าว การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาเพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นลงวันที่ 29 กันยายน  
2565 ที่อนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้องตามคำร้องฉบับลงวันที่ 28 กันยายน 2565 จึงไม่ชอบ  
และเมื่อศาลฎีกามีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นไต่สวนข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่  
โจทก์ขอให้นับโทษต่อหรือไม่ และศาลชั้นต้นพิพากษาอย่างไร ซึ่งจากการไต่สวนของศาลชั้นต้น  
ปรากฏว่า จำเลยแถลงรับว่าจำเลยเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ คม 3/  
2564 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 ของศาลชั้นต้นที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อและจากสำเนา  
คำพิพากษาคดีดังกล่าว ปรากฏว่า คดีดังกล่าวศาลชั้นต้นพิพากษาเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2565 ซึ่ง  
พิพากษาให้รวมจำคุก 17 ปี 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท ก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาในคดีนี้ตาม  
สำเนาคำพิพากษาและหมายจำคุกและกักขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ศาลฎีกาจึงให้นับโทษจำคุกของ  
จำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีดังกล่าว ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า  
ให้นับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ คม  
3/2564 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 ของศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตาม  
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์

## องค์คณะ

ชุมพล อรรถเสถียร · ชัยชนะ กิจทวีพัฒนา · นิรันดร์ อนรรฆมณีกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3354/2569>